

# MAGYAR KURIR.

Nr. 41.

Indult Bétsből, Kedden, Május' 24-dikén, 1831.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Gróf Medjesi Somogyi Nep. János Urat Ts. K. Kamarássá kegyelmesen kinevezni.

T ö r ö k O r s z á g.

Belgrádból Máj. 16-dikéről a következő tudósítás jött: Máj. 9-dikén este egy utazó azt a hírt hozta volt egyenesen Monastírból, hogy a' Nagy-Vezér Resid-Mehmed Basa, a' mult hónap 21-dikén az Insurgenseknek 10 ezer emberből álló hadát, mellyet Vrana és Prisrendi Basák vezérlettek öszvetörte, úgy hogy ezek holtakban, sebesekben és elfogattakban egynehány ezer embert vesztettek. Későbbben megküldötte a' Belgrádi Vezérhez ezen ütközet felől a' hivatalos tudósítást ennek Konstantinápolyban lévő Agense, melly hasonlóan azt állítja, hogy a' Nagy Vezér Perlepe nevű helynél a' rebelliseket öszvetörte. Tegnapelőtt (Máj. 14) egy követ jött Belgrádba a' Vezérhez, a' ki Niszzából küldetett, főszemélyektől, ezzel a' tudósítással, hogy minekutánna a' Nagy Vezér tökéletes győzdelmet vett Perlepe mellet az insurgensek hadain, hasznára fordította a' neki kedvezett hadi szerentsét és felkeresvén a' Scutari Basa táborát ezt hasonlóképpen megverte, mégpedig úgy, hogy az Insurrectionnak ez által egészen nyakát törte, minthogy a' rebellisek minden hadi szereiket's

fegyvereiket elhagyván széllyel oszlottak; maga a' Scutari Basa is tsak nagy ügyel bajjal szabadult meg a' fogságtól. Ő előben Uskup-ba akart futni, hanem az odavaló Basa, a' ki veletartott ugyan, de jó idején elfutott seregével, őtet a' várába be nem bocsátotta, 's így kéntelen volt Pristinába szaladni; a' honnan, hihető Bosnyák országba veszi magát. Ezen váratlan esetről tudósítást vévén Karafeizi-Ali Basa, a' ki már Sophia városát elfoglalta volt, seregével nyakra före elhagyta ezt a' várost, és vissza ment tulajdon Ayan-ságába. Ez a' Niszzai Követ arra kérte egyszersmind a' Belgrádi Vezért, hogy küldene valakit Niszzába egy kis sereggel mint Vezért az erősség elfoglalására és őrizetére. Ehezképest 15-dikban el is küldötte a' maga Kiaja Basáját előre, 's utánna más nap 500 főből álló seregosztályt indított meg oda egy Bim-Basával. — Éppen most vesszük ezen újabb tudósítást, hogy az ezelőtti Nagy Vezér Izzet-Mehmed Basa, Philippopolban sereget gyűjtvén már Sophiában bément 's ott tartotta a' Nagy Vezér győzdelmenek innepét. A' Nagy Vezér minde-nüzt üzi az insurgensek megmaradott sereg tsapatjait.

R ó m a i S t á t u s o k.

A' Római Diarium nevű Ujság Martz. 7-kén ezeket közli: „Minthogy a' rend.

)(

ellenségei sem történt dolgokat, sem ministeri előadásokat, sem más igazságokat nem mutathatnak elő, mellyekkel könnyen hívő tanítványaiknak vigasztalásokra és ámtításokra biztatásul elhethetnének; most már mindent elkövetnek, hogy tzeljokat tsalárdság és hazugság által érjék el. Híjában hirdelik a' minis-terek a' Kámarák közönséges vítatásaik alkalmával a' békesség állandóságát, holott ez olly világosan kimondatik, hogy már magában is elég lehetne a' rend felforgatására törekedő békételének álmaiknak elosztatására; ha azon hadi seregek mellyekről ditselkedve hirdetik, hogy már készülnek az álpeseken általjönni, 's a' hajós seregek, mellyek most a' frantzia kikötőkben a' kievezésre készen állanak, hogy az elnyomatott hazaárulók segítségekre jöjjenek, nem tsupa álmodozások és az ő kába 's büntetésre méltó találmányaik volnának. Nem azért, hogy az e' féle mesék hoholóit jobbakra tanítsuk, minthogy ezek önmagok sem hiszik költeményeiket, hanem azoknak kijózanításokra, kik általok elhagyják magokat ámtíttatni; ímé közöljük, arra felszabadíttatván, Gróf Saint Aulaire Urnak, a' Római Szent Széknél lévő Nagy Követnek hivatalos Jelentését Bernetti Kardinál prov. Statustitoknok Ó Emciájához. — „Róma, April. 19. 1851. Ó Szentsége prov. Statustitoka Bernetti Kardinális Ó Emcja velem alolirt Fr. Követtel közlött nyomtatott Okleveléből, mellyet köszönettel vettem, kitetszik: „hogy a' rebellio előmozdító és részesei a' Római Státusokban mérészlettek tetteik mentségére és tisztításokra, ollyan oltalom ígérétekkel élni, mellyek: nékiek, a' mint mondják, a' Frantzia Kormányshék tett volna. „Az alólirt, nem nézheti eleven neheztelés nélkül, midön az illyen állításnak fejei vétkeket e'féle rágalmazások által, — mel-

lyek e' történt dolgokkal szintűgy ellenkeznek, valamint Frantzia országot is megbántják, — még terhesebbé teszik. Tudja ő, hogy ezt minden országok bölts férjfiái illendően megítélik, és az ő igazságos rangja nem engedi, hogy ezentelben akárminémű mentő írást is kiadjon. Örömmel használja, mégis ezen alkalmatosságot, annak emlékezetbe hozására, hogy az Ó Legkeresztyénebb Felségének Kormányshéke, bizonyosságait adta érzékeny megilletődésének, midön a' Bolognában kiütött felzendülést megértette, valamint Ó Felsége azt is több ízben könyilalkoztatta, hogy a' Tractatusokat, mellyek a' Szent Szék világi hatalmát megállították, híven megtartja. Mind ezen világosan kijelentett tzelokés indulatok, mellyeket a' Frantzia Ministerium a' Nemzeti Országos Követek előtt közelebb megújított, hihető elégségesek a' most elterjesztett hírnek megtzáfolására, mintha a' frantzia seregek Olaszországba bemenni, s' egy új revolutiónak segítségére lenni szándékoznának. A' Frantzia Kormányshék teljességgel nem akarja és soha nem fogja az Ó Szentsége Státusaiban az illy büntetésre méltó, valamint esztelen törekedéseket segíteni, mellyek a' népeket tsalhatatlanúl új nyomorúságokkal terhelnék, és a' Szent Átlya nemes és a' népek javára tzelzó plánumát tsak továbbra halasztanák. 's a' t. Saint Aulaire.“

## O r o s z O r s z á g.

Szamogitiában (Memeiből Máj. 8. káról jött burkus levelek szerént) az Orosz seregek Krottingenből az Insurgenseket kiverni nem birták, és viszszatértek megint Polangenbe, hol a' mit látszik segítségre várakozna, és annak megérkezése előtt aligha is fognak újra valamit kezdeni, hanem tsak a' Kur-

Jandiába vivő Országútat védik. Az Orosz Seregek apró tsapatokban fekszenek bivouacban (a' szabad ég alatt) Polangentől fogva Ritzénig és elő-örjeik félmértöldnyivel beljebb állanak; kölkhez közel az Insurgenseknek ör-serege fekszik szembe. Itt maholnap nagy ütközetet várhatni, mert a' Samaiták (Szamogitiaiak) ott nagy erőt gyűjtenek össze, és Garsden felől minden nap új Seregek jönnek hozzájuk. Az Insurgensek mostan jobban vannak felfegyverkezve, mint eleinte; mindazáltal megverettésekről kételkedni nem lehet, ha a' sikra kiszállani és az Oroszokat megtámadni bátorkodnak. Mivel a' Polangen mellett fekvő kis Orosz tábor régi és hartzhoz szokott katonákból áll, ellenben a' Samaiták csak az erdőkben tudnak megátalkodva hartzolni. Tegnapelőtt ólta közel Polangenhez (melly Vár a' Keletitenger szomszédságában fekszik) három Orosz hadihajót mutatják magokat, ú. m. 1 Fregát és 2 brigg. Tegnap délután egy hajós tiszt kiszállott a' szárazra Polangennél, és az ott fekvő Orosz seregeknek Vezéréhez Rennekampff Generálhoz ment. Azt beszél, hogy ezek a' hajók Artilleriát és katonaságot fognak a' szárazra kiszállítani, a' nevezett Generálnak erősségére. — Az Orosz Országi Posta Libauból a' gözhajóval (minthogy szárazon a' posta nem járhat) Máj. 8-kán délben megérkezett Memelbe, de Pétervárból Újságokat nem hozott, az Orosz husvét miatt. De a' Rigai Újságot elhozta, melly Máj. 5 kéről jelenti, hogy Litvaniában Oberster Bartholomei Sagarren Városát és General Schurmann Szvale városát az Insurgensektől elvette; jelenti továbbá, hogy a' Tsászár a' Rigai Főkormányozónak előterjesztésére megengedte a' Rigai lakosoknak, hogy egy 500 Önként vállalkoztakból álló

sereget állíthassanak, és azoknak számá-  
ra 500 lovakat parantsolt vásároltatni  
100,000 bankó-rubelen. Egy aláírás nyit-  
tatott a' szegényebb Önkénteseknek equi-  
pirozására, melly kevés órák alatt 15,000  
rubelre ment; és 125 legények 's 4 tisz-  
tek mindjárt az első napokban beírat-  
tattak.

Pétervár Máj. 6-kán. Annak a'  
Febr. 28-ki (Mart. 12-ki) Úkasnak kö-  
vetkezésében, melly a' Birodalmi Kon-  
trollórnak megparantsolta, hogy szoro-  
san számba véve tartsa azokat a' summa-  
pénzeket, mellyek az Orosz hadi erőnek  
rendes tartására béke idejében felmenő  
költségeken kívül, most a' Pártos Leng-  
yelekkel hadakozó táborra kiadattatnak,  
a' nevezett Birodalmi Kontrollór közve-  
tellen levelezést folytat a' Finantz Minis-  
terrel, a' Hadi Ministerrel és a' tábor-  
nak fővezérével Diebits Feldmarsal-  
lal. — Nagy Britannia és Frantzia Or-  
szág, úgy látszik, ohajtanak a' Lengyel  
Országi dolognak szép móddal való el-  
igazítását, és magokat a' két hartzoló Fél  
között közbenjáróul ajánlják. De az Orosz  
Údvar nem akar tudni semmi közbenjá-  
rásról, és erőssen eltökéllette magában,  
hogy a' Pártosokat, bár mibe kerüljön  
is, megalázza és visszatérítse az enge-  
delmességre.

A' Pétervári Journal Máj. 6-  
káról ezt írja: „General-Feldmarsal Gróf  
Diebits-Sabalkanski April. 28 ká-  
ról jelenti Ő Ts. Felségének, hogy meg-  
támadó mozgásait a' tábor a' pártosok  
ellen, kiknek főereje Liv, Siemica, Ka-  
lusczyn és Minsk között feküdt, elkezdte.  
A' tábor 24-ikben megindult három  
Colonneban Kuflev felé. Jól lehet az  
azelőtti nagy eszözések az utakat egészen  
elrontották, Seregeink minden akadályo-  
kat meggyőzván 25-ikben reggel egy-  
sültek Lipin, Edin, és Vodlin mellett.  
A' tábornak közeledésével a' pártosok

futottak, minden felé. 26-ikban talált az első gyalogsereg General Gróf Pahlen Kommandója alatt mintegy 15,000 embert, Skrzyniecki (olv. Ksinietzki) személyes vezérése alatt Minsk-nél. — Erről környülállásos leírást ad az első gyalogsereg Vezérének General Gróf Pahlennek a Fő Vezérhez April. 27-kéről írott következő tudósítása: „Minckutánna én a vezérségem alá bízott sereggel 26-ikban reggel 5 órakor Kolatsából kiindultam, mentem Kuflev és Czeglów helységekén keresztül Menia faluba, hol 300 nál több Cholera-betegeket találtunk, és onnét Vizcovba. Itt hallám meg, hogy a pártosok Barsonza falu mellett hadi rendben állanak. Az elősereg, melyet General Manderstern kommandírozott, tüzessen reájok ütven, vissza vonta magát az ellenségnek utóserege Targovka faluba egy erős fekvésbe. Én mindjárt parantsoltam a 3-ik és 4-ik hajósregementnek, hogy két lovas regementekkel és az első Artilleria-Brigadának két kompániájával az ellenség bal szárnyának induljon; más felől General Skobeleff három lovas regementekkel egyenesen az úton szembe támadja meg; és a harmadik Osztály a pártosoknak jobb szárnyát kerülje meg. Elkezdődött a hartz. A mi Artilleriánk erős tüzet nyitott a pártosoknak balszárnyára, és batteriáikat elhalgattatta. Az ellenség előrohant lövásaival a hajós- (és így gyalog) regementekre; de ekkor a Luben huszár regementnek két eskadronjai kiugrottak eleibek, hanem iszapos földre találván az ellenséges lovasságnak éppen homloka előtt, a sokkal erősebb ellenségnek közönséges mozdulatja által elszellettettek. A 4-ik hajós-regementnek tüzelpuskásai, sőt magok a rendjei is veszedelemben látszottak forogni. A pár-

tosok hevesen megtámadták őket; de a vitéz regement hideg vérrel fogadta a megtámadást. Kiki megmaradt állóhelyében, még magok a tüzelpuskások is, nem léven idejek arra, hogy a rendbe vissza állhassanak. A pártosok nagy veszteséggel visszaveretettek; más felől a miénk szinte semmi veszteséget nem szenvedtek. — Ennek következesében a lengyelek hátra vonultak elsőben Minsk-hez, és azután — kinyomattatván onnét is — Stojadle faluba, hol magokat igen erős fekvésbe vették. Seregeink mindenütt nyomba utánnok, telyes jó rendben; az első Osztály a töltött útonszemközt ment reájok; a második, melyet General Skobelew helyében, kinék karját egy ágyúgolyóbis elszakasztotta, General Gurko vezérelt, az ellenségnek jobb szárnyát megkerülte és rettenetes tűz alatt hátranyomta; a harmadik General Skurin kommandója alatt a mi balszárnyunkat segítette a megtámadásokban. A 2-ik és 3-ik Artilleria-Brigadák batteriáinak rettenetes tüze, és gyalogjainknak feltartoztathatatlan előnyomulása kényszerítették a pártosokat két órai megátalkodott ellentállás után, ezt az erős fekvést is elhagyni, és magokat Dembe-Velkibe hátra vonni, hová estve érkeztek, és ott ismét új erős fekvést vettek. A hátrálás alatt, a Luben és Rijaesti huszár regementjei, 200 Fekete tengeri Kozákokkal üldözték a pártosokat. — Ez alkalmatossággal kötelességemnek esmérem figyelmetessé tenni Méltóságodat katonáimnak vitéz bátorságára és lankadhatatlanságára, kik 25 órai mars után, a nélküi, hogy megfáradás forogna gondolatjokban, tsak hartzot ohajtottak és a sokkal nagyobb számú ellenséggel minél hamarabb megmérközni vágytak. Az ellenségnek 15,000 embere állott Minsk-nél és Stojadlen-nél Generalissimus Skrzy-

neckinek személyes vezérlése alatt; és én szemmel látó tanúja valék annak a' gyors hamarságnak, mellyel a' katonák fegyvert ragadtak és a' pártosokra rohantak. Legérzékenyebb veszteségünk ebben a' tsatában az, hogy General Skobeleff a' vett terhes seb miatt a' további vitéz tettektől eltartóztatik; General Hertzeg Pkheise hasonlóan megsebesítettet. Az első Artilleria-Brigáda 2 ik könnyű Kompániájának vezére Oberstl. Borissow elesett. — Minthogy az első gyalog osztály, a' Revali regiment és az első huszár osztálynak három regimentjei el vannak parantsolva: nem lehetett még szorosán számba vennem egész veszteségünket, de általános hozzávetés szerént mintegy 10 tisztekre és 200 vagy 300 köz emberekre mehet. A' pártosok mind a' tsatában mind hátrálásoknak egész ideje alatt tetemesen vesztek.

Ugyan azon Ujságlevél írja: Augustovo Vajdaságban egy lösded Orosz Sereg, Mihály Paulovits Nagy Hertzeg Adjutánsának Annenkov Obersternek kommandója alatt, a' Pártosoknak nagy számmal öszvesereglett csoportját Mariampolnál April. 22-kén tökéletesen megverte. Az Orosz seregske 3 és 1/2 Kompánia gyalogságból állott, 250 lovasokkal és a' gyalog Artilleriának 2 könnyű ágyúival; a' pártosok mintegy 4000-en reá rohantak, de a' vitéz katonák őket vissza verték, nem tsak — hanem az egész pártos tsapatot tökéletesen semmivé tették. Sokan elestek; 1176 ember fogságba esett, azok között Major Schon és Kapitán Sperlinski czeknek a' pártos handáknak vezéri, több más tisztviselőkkel. Tsak kevesen szabadithaták meg magokat futás által, de azokat is üzik a' miénk, és hihetően elfogdossák. — Mitauból érkezett tudósítások jelentik, hogy a'

lázadás Krottingen és Korgjaeni tájékán letsendesítettet; a' mezsei emberek által látják és bánják eltévelyedéseiket, és a' pártosoknak készített eledeget, és a' takarmány-félét a' miénknek kiadják. A' Polangeni és a' Kurlandiai ország út most már kivüle vagy on min-den veszedelemnek.

Memelből Máj. 14-kéről írják: „Tegnap megint hartz esett Litvania szélén Krottingen mellett is, Dorbiana mellett is; az Orosz Seregek és a' Litvaniai Insurgensek között. Krottingennél tsak 500 Samaiták feküdtek, kiket 100 Orosz lovasok egy ágyúval megtámadtak és széljelverték. Ellenben Dorbiana-nál kemény volt, a' Samaiták ott nagy számmal (azt mondják 9000-en) voltak egybe gyűlve. A' tsata kimenetele még nintsen tudva, tsak annyit hallunk, hogy az Insurgensek megtartották fekvéseiket, és az Oroszok visszavonták magokat Polangenzhez. —

### L e n g y e l O r s z á g.

A' Varsói Status-Ujság közli, mint polléket a' Generalissimustól írott utolsó hadi-tudósításhoz, azt a' környüllállásos jelentést, mellyben Oberster Dembinski (most már Generál) a' Kuflevnél esett tsatát a' Generalissimusnak megírta, ekképpen: „Mienia Apr. 25-kén. Már a' ma reggeli 8 órakor Chrzanovskij Generálhoz küldött levelemben írtam, hogy az ellenséges gyalogság és Artilleria közeledik fekvésemhez. Én el-tökéltem magamban, hogy fekvésemet Kuflevnél oltalmazzam a' meddig tsak lehet, hogy az alatt a' főtábor mozgásai szabadon eshessenek. Parantsoltam azért egy Svadronnak, mellyet a' Jerusalem-tól Latoviczbavivó útra Venczyznfaluba kiküldöttem, hogy ott

magát elrejtven, csak akkor, majd ha látja, hogy az ellenség engem megtámad, nyomuljon elő; hogy az ellenség arra a' gondolatra téríttessék, mintha onnan felől egy új Seregsapat akarna reá törni. Ez a' fortély derékuül elsült; az ellenség nagyítás nélkül más fél órát egyedül e' miatt vesztett, és megtámadásával késedelmezett, mivel nem mert egyenesen jöni. K u f l e v r e, nehogy szárnyait a' Latoviczből jöni gondolt Seregsapatnak kitégye. Így töltel az idő 9-é fél órától fogva 11-ig; akkor az oroszok hátranyomván V e n z y c z y n n é l a' mi Svadronunkat és ezt a' helyet elfoglalván kitudták, hogy ennek a' Svadronnak háta megett semmi katonaság sem fekszik. Abban a' pillantásban parantsoltam a' Svadronnak, hogy vonja magát hátra regemenjéhez, a' mi meg is lett minden legkisebb veszteség nélkül. Ekkor az ellenség megindította ellenem egész crejét, elölküldvén 1000 válogatott Kozákokat, az úgy nevezett A t t a m a n K o m p a n i á t, és 2 huszár regementet. Én hátrálást parantsoltam a' 4-dik Uhlanus és 1-ső Mazur regementnek, de úgy hogy az ellenséget egyes Svadronok mindég tartóztatták. Az ellenség törekedett szárnyunkat megkerülni, és útját hátul elvágni — de a' mire reá nem mehetett. Ez a' hátrálás, melly a' mi lovasságunknak ditsóságára szolgál, a' mennyiben más fél óra alatt 760 lovasok fel negyedrészt mértföldet ötszörte nagyobb erő ellen hátráltak, a' mellett, hogy apró tsatákkal az ellenség erejét felfeltartoztatták. De mikorra a' falut eltértük, az Oroszok már annyira rajtunk voltak, hogy nekem magamnak is kardot kellene rántanom személyes oltalmamra. Itt a' 4-ik vadász-gyalog regement kompániáinak tüze az ellenség lovassait darab ideig megállította. Én látván, hogy az orosz lovasságnak háta me-

gett 12 Bataillon gyalogság és számos Artilleria jö, az alatt, míg a' nevezett gyalog kompániák az ellenséget tartóztatták, a' lovasságot két Colonneba rendezvén hátra marsot parantsoltam C z e g l o v f e l é. Az Artilleriának, melly 4 ágyúból állott és a' falú háta megett feküdt, hasonlóan parantsoltam, hogy minél nagyobb sietséggel hagyja el fekvését, melly erős volt ugyan, de láttam hogy sokáig tartani nem lehet, mivel körül lehetett venni; annálfogva egy másik helyet jegyeztem ki néki hátrább, mellyet egyfelől erdőség fedezett, háta megett C z e g l o v f e l é, és tsupán csak egyfelől (előlről) lehetett megtámadni. Ezt a' mozdulást az ellenség nem vette észre, mivel azt a' Lovasság lineájával és a' minduntalan reája küldözött Flanqueurökkel elfedtem. Az alatt parantsolatot kapott a' gyalogság, hogy magát a' faluból vonja vissza a' már hátraküldött Bateria mellé a' Podlachiai és Mazur lovas regementekkel együtt. Én magam a' 4-ik Uhlanus regementel hátul maradtam a' hátrálásnak fedezésére. Az ellenség tüzesen megtámadta e' regementet; én, egyes Svadronokkal Sakkot adván néki, hátrálni kezdtem egyenesen ágyúimhoz, mellyeket előtte ez által elfedtem, és közel botsátván egy rövid ágyúlovésnyire, hirtelen félrefordítottam az Uhlanus regementet bal felé, és — minekelötte az ellenség eltávozhatott volna — 16 lövést tettem mind a' négy ágyúim egyszerre, és nem csak a' lovasságban, hanem annak háta megett nyomuló és már nagyon közel jött gyalogságban is tetemes kárt okoztak. Alig kezdődött el az ágyúzás, abban a' pillantásban sebes nyargalva hozzám érkezik Orosz Stabs-Orvos B e n j o v s k i, ő elhagyta az ellenséget, hogy testvérjei közé siessen. Nagy volt öröme, hogy magát honnosai közt láthatta. Midőn kérdeném tőle, mellyik

ellenséges Vezérrel volna dolgom? tudtomra adta, hogy magával Diebits Feldmarsallal. Ennek hallása megkettőztette igyekezeteimet az erős ellent állásra, midőn ezt az Artillériának értésére adnám, az is megkettőztette szorgalmát, a' mire szükség is volt, mivel az ellenség 16 ágyúkat szegezett ki ellenem, mellyeknek tize nagy ostrom ágyú volt. A' negyedik Uhlanus regimentnek, nem lehetvén itt az erdőshelyen hasznát venni, parantsoltam ekkor hogy menjen a' többi lovasság után Czeglóv felé; magam pedig a' gyalogságot, melly az erdőknék támaszkodva az Artillériának jobbjá és balja felől állott, serkentettem az erős tüzelésre. A' Katonák meg is feleltek kívánságomnak, és olly hathatósan tüzeltek az ellenségre, hogy hátrálnia kellett minden pontokon. De a' bal szárnyánál, hol az erdő lenyúlt egészen a' faluig (Kuflevig), az ellenségnek jó módja volt számos gyalogságot küldeni elé, melly a' balszárnyat fenyegetni kezdé, hogy nem csak megkerüli, hanem egészen el is vágja Czeglóvtól, hová nekem igyekeznem kellett magamat General Gielgud Osztályjához kaptsolni. Egyedül ez az oldaltkerülés volt az, és nem az ellenséges Bateriaáknak tüze, melly engem a' hátra-marsnak parantsolására indított. Elküldöttem azért az ágyúkat, mellyek 144 lövést tettek, egy Bataillon gyalogságnak kísérete alatt Czeglóvba; magam pedig a' másik Bataillonnal még egy darabig ott meradtam, azért is, hogy az ellenségnek mozgásait szemmel tartsam, azért is, hogy a' sebeseket, kik segítség nélkül menni nem tudtak volna; magammal vihessem. Az ellenség folyvást tüzelt nagy ágyúiból, de üldözni nem mert, úgy hogy én sem egy sebest sem egy darab fegyvert a' tsata piatzon hátra nem hagytam.“ — (Itt következik az egyes katonáknak megdicsérése, kik ma-

gokat megkülömböztették; azután a' szenvedett veszteség — öszveséggel 42 ember — megíratik) Annak oka, hogy részünkről illy kevés a' veszteség, a' volt, hogy az ellenség igen hamar kiszegezte Bateriait és helyet magának nem választott jól. Végzödvén e' szerént estve felé a' tsata, hátra húztam magamat a' vett parantsolathöz képest Czeglóvba; minekutánna a' Generálissimus akarátját tellyesítettem t. i. hogy tartoztassam, a' meddig tsak lehet, fekvésemnek oltalmazása által az ellenségnek előnyomulását. E' szerént 5,600 ember egy egész nap feltartoztatta az egész ellenséges erőt, melly Kuflav ellen 40,000 emberrel jött. — Oberster Dembinski.“

#### B a v a r i a.

Müncheni Ujságok szerént, Máj. 16 dikán az Országos Követek Kamarája titkos ülést tartván azon sérelmet vette fontolóra, melly egy, Jan. 28-dikán 1851-ben költ, a' Censurát illető s az Ország törvényes alkotmányát megsértő rendelésből származott. Szavazásra kerülvén a' dolog 97 szóval 26 ellen eldöntetett, hogy ezen rendelés által a' Constitutio meg van sértve, és ezért Ő Felségét a' Királyt kérti kell, hogy az a' rendelés minél előbb eltöröltessék. Az is előfordult, hogy ezért a' felelés terhe alatt lévő Ministert perbe kell fogni, de ez 71 szóval 50 ellen tsakugyan elmozdított.

#### F r a n t z i a O r s z á g.

Páris Máj. 11-dikén. Tegnapelőtt nagy vendégséget adott egy társaság azoknak a' személyeknek, kiket a' Kormány-szék a' mult Decemberben mint lázzítás fejeit befogatott, de a' törvényszék őket büntetésre méltóknak nem tartván, ismét szabadon hotsátatott. Ezek a' vendégeskedés közben felhevülvén estve felé mintegy kétszázan öszveadták mago-

kat 's a város tágasabb piatzait ezzel a' kiabálással „éljen a' republica! bejárták. Végre a' Vendome piatzramen-  
vén, ott sok zabolátlanságot követtek el. Másnap még több hasonló gondolkozásaikkal öszvetsatolván magokat, ismét megújították a' zenebonáskodást, annyira, hogy fegyveres erővel kellett őket megzabolázní 's széllyel üzni; legsikere-  
sebb foganatja lett a' lázzadók széllyel-üzésében annak, hogy a' tűzoltók oda-  
rendellettek 's ezek vízipuskákkal keményen kezdék a' korlátlan szabadság tüt-  
tétől felhevült lármazó sokaságot lotsol-  
ni, mellyre az egyszerre, mintha az or-  
kán szelvéssz szorta volna őket széllyel,  
elozzlott. — Ezt a' történetet a' Moni-  
teur is előadja 's ezt a' megjegyzést tes-  
zi hozzá; hijában törekednek a' rend és  
tsend ellenségei, a' kiknek teljességgel  
nem fér a' fejekbe, hogy a' revolutionnak  
háború nem lett a' következése, a' mire  
ők leginkább spekuláltak; mert Európa  
békességét nem fogják megháborítani.  
Végre tsakugyan eltökéllette a' Kormány-  
szék magában, hogy a' kezében lévő ha-  
talmas eszközöket a' rend fenntartására  
fordítja 's arra is, hogy a' törvények  
mindenektől egyaránt tiszteletben tartas-  
sanak. — A' lázzasztók közül némelyek  
elfogattattak.

Párisban igen esmeretes Marquis  
Chabannes könyváros, különösen ar-  
ról, hogy hirdetéseit mellyeken; a' nála  
találtató munkákat ajánja, szinte abrosz  
nagyságú papírosokra nyomtattatja, 's  
raggattatja ki a' Palais-Royalban lévő bolt-  
ja eleibe. Most újra igen rendes módot  
vett elő, hogy az olvasni kívánó Közön-  
séget figyelemre indítsa, t. i. Embereket  
fogadott meg, a' kik igen széles karimá-

jú háromszegletre felkötött kalapban  
járják végig; Páris útszáit, 's kalapjuk  
oldalai bé vannak raggatva könyvhir-  
detésekkel, apró munkátskák ajánlásá-  
val. Ezek között a' napokban voltak il-  
lyen tzímű írások jelentve: „A' Minis-  
terium, két sous (mintegy két kraj-  
tzár p. p.); A' Követek Kamarája,  
három sous. — Ezen tsúfos hirdetésért  
a' Marquist törvény eleibe idéztette az  
alsó törvényszék, vádolván, hogy a' Kor-  
mányszék ellen gyűlölségre és megvetés-  
re gerjesztők hirdetései; de feljebb vi-  
tetvén ügye, a' Királyi Itélőszék azt az  
íteletet hozta, hogy a' vádnak semmikö-  
vetkezése ne legyen.

### E l e g y e s D o l g o k.

Bétsben Máj. 18 és 19-dikén ment  
véghez a' Lotterián kijátszott Bétsi Ts.  
K. Priv. Wien mellyéki Treatrom sorsai-  
nak kihúzása, melly által az itt követ-  
kező számú sorsokra estek a' főbb nye-  
rések:

Nr. 160968	nyerte el a' Bétsi Theatro- mot a' Wien mellett.
Nro 56278,	az 59 számú nagy házat a' Windmühle nevű külső városban.
Nr. 44440	nyert 2000 darab aranyat.
26224	— 1500 — —
107129	— 1000 — —
36058	— 800 — —
18024	— 500 — —
7644	— 400 — —
45536	— 300 — —
138049	— 200 — —
13416	— 1000 veres színű in- gyen sorsot.
105760	— 500 — —
84284	— 300 — —
37022	— 100 — —

Szerkesztető és Kiadó Márton J ó's e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)